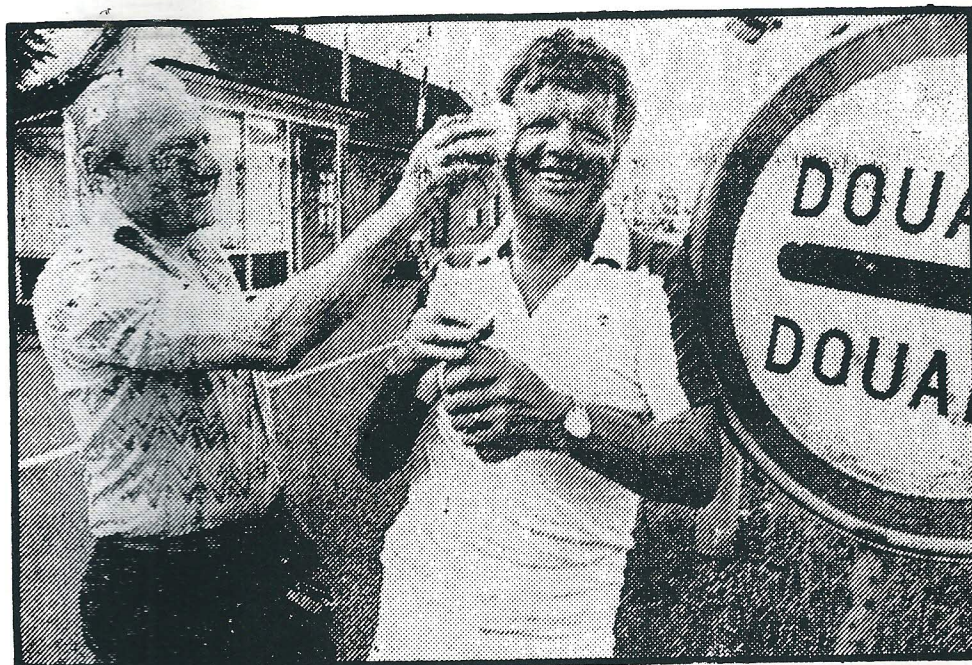

**GEHOORD
GELEZEN**

GEZIEN

**Voettocht
Maastricht-
Pijnacker
voor
sportieve
verliezer**

De Oliveo-voorzitter en deelnemer in het veteranenelftal, lost met zijn wandeltocht een verloren weddenschap in. In zijn nieuwjaarsrede had Haket verondersteld dat Oliveo dit jaar nooit kampioen zou kunnen worden. Zijn topscorer Van Velzen nam dat niet en lokte hem uit tot de weddenschap. Oliveo liet zich niet onbetuigd en haalde zonder enige aarzeling het kampioenschap in de vierde klasse C van de KNVB.

Door via België te lopen heb ik nu 10 kilometer voorsprong op mijn schema." Haket hoopt vrijdagavond thuis te zijn. Verzorger Overdam volgt hem met de auto.

★ *Quirien Haket, de 43-jarige voorzitter van de r.-k. voetbalvereniging Oliveo uit Pijnacker, krijgt aan de Belgisch-Nederlandse grens een frisse spons op het gezicht gedrukt door verzorger Overdam. Haket stond op dat moment voor de laatste kilometers die hij moest afleggen naar Budel, het eindpunt van een dag lopen van Maastricht richting Pijnacker — een traject van 220 kilometer.*

UMERIE
EN

zaak
Plein'

NG,
DVIES!

Wubben

Pijnacker

van

SIE

KE

service

PIJNACKER

atie

6 - 4496

IS :

Service.

bestelling

TOTO

6.00 uur!

Vit

or Oliveo)

Pijnacker

240 km OLIVEO

"Als ik zou mogen kiezen tussen elke dag 50 km lopen of een vak leren, dan zou ik geloof ik toch een vak leren. Aan de andere kant, als je alles op een rijtje zet en wanneer je zo wordt verwelkomt als je in Pijnacker weer je intrede doet, dan kan dat toch niet kapot".

Tot zover de woorden van de voorzitter. Maar . . . laten we bij het begin beginnen.

Zondagnacht/maandagochtend 18 mei 1981 zijn ze, verzorger Niek van Overdam (in het verdere verhaal werd dat Adje) en voorzitter Quirien Haket om 3 uur 's-nachts uit Pijnacker vertrokken. Redelijk ontspannen reden ze naar Maastricht toe, ondanks het grote onbekende wat ze nog te wachten stond. Om half 6 kwamen ze in Maastricht aan en na wat massage en 2 paar geitewollen sokken werd daar om 5 voor 6 (05.55 uur) vertrokken. Het plan was Quirien lopen en Niek met de auto erachter. Ze kwamen al snel tot de conclusie dat dat plan niet goed was. "Je werd namelijk compleet gek van die auto vlak achter je voeten", aldus Quirien. Het basisplan wijzigde en Niek ging de route uitzetten en zou dan aan het begin van elk dorp hem opwachten, waarbij hij dan onder het lopen door de te volgen route dicteerde. Tevens kon hij dan een bakje thee op de motorkap klaar zetten, welke onder het lopen door genuttigd kon worden en daarna zonder meer kon loslaten, want Adje (Niek) was ter plekke om het op te ruimen en zo stapte hij door het Belgische land en Adje stuurde hem over het rechte pad, totdat het eerste noodlot toesloeg

Nou, daar sta je dan 's-morgens om 6 uur. "Als ik goed kijk zie ik in de verte de toren van Pijnacker, maar het kan bedrog zijn"

Adje zou even naar het thuisfront bellen om te vertellen waar ze zaten en hoe het ging. In de mening dat bij een postkantoor wel een telefoon zou zijn, stekkerde hij daarheen, maar nee, geen telefoon. Enkele postduiven, maar die hadden als nadeel dat het antwoord niet zo snel kwam. Enfin, na veel gezocht was er in een plaatselijk stamminee een telefoon waar naar het thuisfront gebeld kan worden.

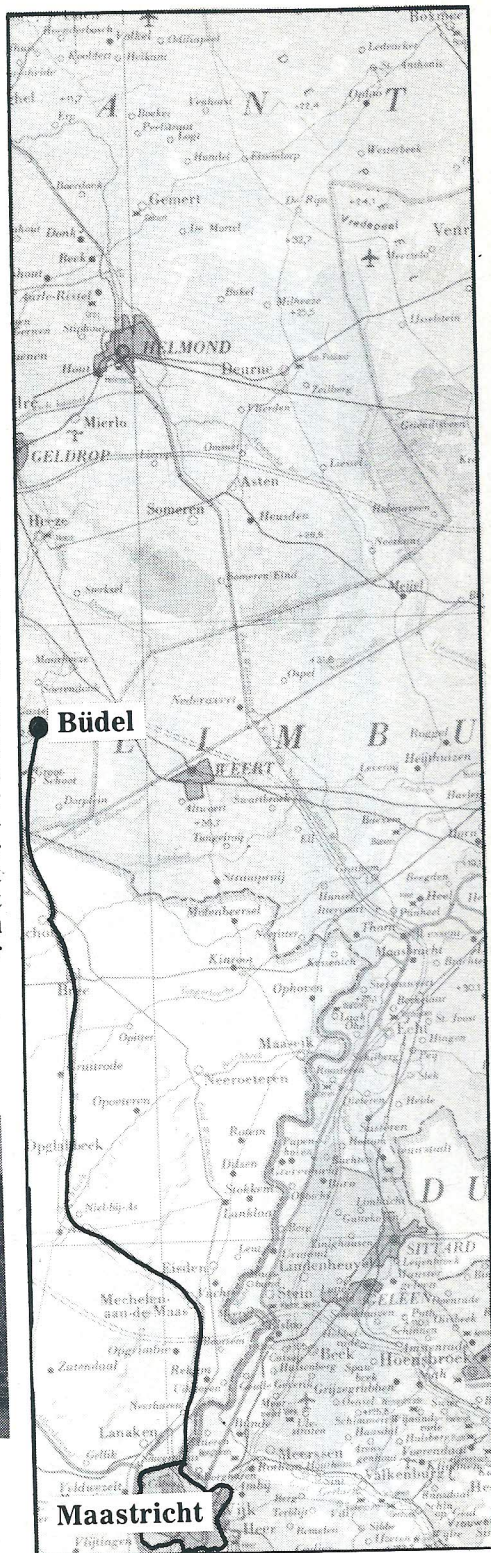
En aldus geschiede. Na zijn telefoonnade spoede hij zich naar Quirien toe, maar allé sunné, dié was nergens meer te vinden. Wat te doen? Grote paniek bij volger Adje. Overal vragen of iemand een sportieve wandelaar had gezien. "Allé, maar wat bedoelt gij met een wandelaar? Bedoelt gij soms een voetganger die te voet gaat? Nou, dan hebbe ik niets gezien". En zo ging het, een uur lang.

Tot Adje zijn grijze celletjes even liet werken en hij herinnerde zich een driesprong, waar je op twee manieren naar de volgende uitgestippelde plaats kon komen. Weg A was circa 2 km lang en weg B, naar dezelfde plaats, was circa 9 km lang en u raadt het al; weg B was gekozen en dat betekende circa 7 km extra, want daar liep Quirien, spiedend naar zijn adjudant. Na een innige hereniging, want Quirien was toch wel een beetje erg blij dat hij er weer was, zou hij enkele dorpen verder een Belgisch hotelletje gaan uitzoeken. Onverrichte zaken keerde Adje enige tijd later weer terug. Nergens in deze vergeten Belgenstreek was een slaapgelegenheid. Besloten werd dat dan in Büdel (N.Br.) maar overnacht zou worden en dan dinsdagochtend terug naar België.

De eerste dag : Maastricht-Büdel.

"De Blauwe Bok" was de eerste rustplaats in Büdel. Dat blauwe was alleen voor de bok, die avond zijn zij nuchter gebleven.

Ondertussen bij de grenspost Hamond was er een fotograaf van het Algemeen Dagblad verschenen om een plaatje te schieten. Hem was uit het Pijnackerse front meegedeeld, dat onze voorzitter zijn schuld aan het inlossen was en dat wilde hij wel even op de gevoelige plaat vastleggen. Dat het effect hiervan betekende dat op dinsdagmorgen 19 mei voorzitter Haket een kwart voorpagina van het Algemeen Dagblad, Rijn/Gouwe en in het Vaderland zou vullen, had niemand durven bevroeden. Maar zie, het gebeurde. Dit betekende wel direkt algehele bekendheid. Deuren die normaal dicht zaten werden nu wijd geopend, want wie zou zo'n bekend figuur niet binnen willen hebben.

Dinsdagmorgen werd er weer vroeg gestart, want het grootste loopvermogen ligt in de vroege ochtend, met afgewisseld een stukje België en een stukje Brabant, werd de voetreis voortgezet naar Lage Mierde. De natuur was enorm en het weer ongelooflijk goed. Ook deze tweede dag was niet zonder problemen. Na zo'n driekwart koers begonnen de benen te branden en Adje werd er op uitgestuurd om een slootje te zoeken voor een afkoelingsperiode. Een groot probleem, want zoveel water en slootjes als we hier in Zuid-Holland hebben, zo weinig heb je er in dat stukje van Brabant waar zij zich bevonden. Dus nergens koel helder water. Duidelijk weer even tijd om de grijze celletjes te laten werken om voor een oplossing te zorgen. Die oplossing bood zich al ras aan. Een niets vermoedende Brabantse huismoeder, die voor haar huis d'r tuintje stond te schoffelen, werd vriendelijk gevraagd of zij misschien voor een teiltje koud water kon zorgen. Dit was geen probleem, zeker niet toen Adje het Algemeen Dagblad er nog even bijtoverde. Ze speerde naar binnen en de boenik werd vrij gemaakt om de bekende Nederlander relax te laten deppen. Verse koffie en frisdrank viel hen ten deel. Het was die heerlijke, overweldigende gastvrijheid, waar Brabant zo om bekend is. Maar de reis moest verder, want de weg was nog lang. De adjudant werd alvast weer vooruit gestuurd (na de route eerst bekeken te hebben) en ging op zoek naar een pensionnetje in Lage Mierde. Niks te vinden daar. Dan maar de plaatselijke kroeg. Na de kroegbaas de situatie uitgelegd te hebben en vooral wie zij waren, bleken ze weer midden in de roos geschoten te hebben, moeders werd opgetrommeld en boven de kroeg werd een kamertje gereed gemaakt. Ze hebben er als een vorst de namiddag (ze waren er om 3 uur) en avond doorgebracht.

Achter de kroeg, in de woonkamer van de eigenaar, hebben ze 's-avonds naar West Duitsland-Brazilië gekeken met de benen op de stoelen en een wijntje in de hand. Na 's-avonds rond 10 uur de redactie van ons Oliveo Kontakt even telefonisch op de hoogte gesteld te hebben, doken zij bijtijds het bed in, want morgen zou waarschijnlijk een zwaar dagje worden, omdat de eerste blaar zich reeds aangekondigd had en de rechterschoen zeer sterk dacht aan opgeven. Woensdag 20 mei 1981 vertrokken ze om 7 uur. Van de kroegbaas mocht niet vertrokken worden zonder een zak eieren, die hij had klaargezet, 20 stuks wel te verstaan. Ulvenhout zou het einddoel zijn die dag. Niet ver van Lage Mierde als je het op de kaart bekijkt, maar met een blaartje in je aerodynamische schoenen toch een hele tippel. Het zat deze dag niet tegen en op een uitbreiding van 3 blaren na en een geschat gewichtsverlies van 2 kilogrammen, mag het toch wel gezien worden als de dag van de waarheid. In Ulvenhout zou een delegatie van het bestuur ze opwachten, maar of het bestuur te laat was of de voetganger te vroeg, in ieder geval nog geen bestuur toen ze arriveerden. Er werd een goed terras opgezocht in de nog altijd stralende zon en al ras verscheen het bestuur. Onder het genot van een koel pilsje werd er een trouwpartijtje geobserveerd, aan de overkant van de straat. En zij observeerden de inmiddels bekende Nederlander, omdat zij hem herkenden uit de krant en dat betekende op de foto met het bruidspaar. Om half 6 werd een goed eethuis opgezocht. Wat schetste de verbazing, in het zaaltje ernaast hield hetzelfde bruidspaar receptie. Quirien en volger waren natuurlijk weer de klos en menig handje werd weer geschud. Ondertussen rinkelde regelmatig de telefoon, want de pers wilde ook graag op de hoogte blijven. Een slaappleaats was in Ulvenhout ook nog een apart probleem. Bij aankomst was Adje op zoek gegaan naar een geschikte slaapgelegenheid, maar hij kon niks goeds voor zijn wandelaar vinden. Dus onverrichter zaken teruggekeerd op het terras waar al vele bekende Pijnackernaren waren toegestroomd. Enfin, probleem voorgelegd en wie heeft de oplossing? Erg simpel jongens, was het antwoord uit de groep. Nolletje van Rossum woont hier in Ulvenhout en die weet wel iets goeds. Die zullen we zo even gaan bellen. Dat zo bellen was niet nodig, want de woorden waren nog niet weggestorven of Nol himself rijdt luid toeterend langs het terras. Nol wordt ontvangen alsof hij zojuist uit de hemel is komen vallen en wordt met het probleem geconfronteerd. Nol: "Quirien, ik weet hier maar één goed hotel en dat is bij mij thuis." Dat was dus eventjes rap geregeld.

De volgende ochtend (donderdag) werd er weer om 7 uur vertrokken en Nol en zijn echtgenote hadden gezorgd voor een best ontbijt om de dag weer aan te kunnen. Omdat ze dwars door Breda moesten had Nol aangeboden ze er doorheen te loodsen, omdat hij daar goed bekend was. Dit was uiteraard niet tegen dovemansoren gezegd en adjudant Adje van Duindam had het dan ook even makkelijker. Weer in de buitenwijken van Breda, schijnt Nol d'r toch een kick van te krijgen, want hij gaat z'n baas bellen dat hij een uurtje later komt, omdat hij nog verder mee wil. Bij Zevenbergschenhoek komt de verslaggever van de Delftsche Courant aangereiden met in zijn kielzog Wil Bossche. Zij laten de auto de auto en gaan meelopen. Quirien later hierover: "Wat was ik blij dat die gasten met mij meeliepen, want de aanloop naar de Moerdijk had anders erg eenzaam geweest en nu liepen we er eigenlijk onder het praatje door heen." Nol van Rossum had inmiddels zijn werkgever weer gebeld en verteld dat die het voor vandaag wel op zijn buik kon schrijven, want hij was niet van plan nog te komen.

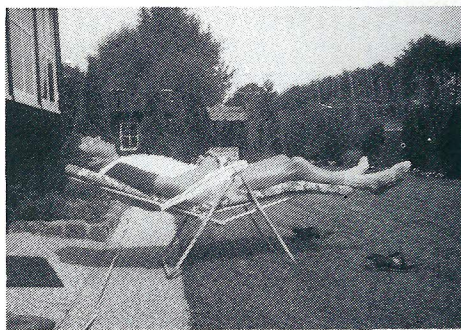
Zwijndrecht werd die dag gehaald en dat was ruim over het schema. Het zou morgen nog een mak daggie worden als de conditie zo bleef. En blaren, daar had je alleen het eerste half uur maar last van, daarna hoorden ze bij de inventaris van je schoenen. Het zijn er overigens nooit meer dan 4 geworden.

Vrijdag 22 mei 1981. Om klokslag 7 uur wordt er weer vertrokken richting Rotterdam. De reacties onderweg zijn ook vandaag weer grandioos. Vroege melkboeren met de duim omhoog en kreten van "zet 'm op" en "goed houwe hé" zijn dagelijkse kost. In Rotterdam worden wat meters gesmokkeld. Bij het indalen in de Maastunnel maakt hij gebruik van de roltrap. Het draaiboek vermeldt niet dat dit niet mag, maar het blijft toch een pikant detail. De stad Rotterdam blijkt het zwaarste traject te zijn van de gehele tocht. Het stoepop, stoepaf en licht rood, licht groen, breekt hem duidelijk op en hij dankt God dat het eind in zicht is. In deze periode loopt hij ook z'n eerste en enige blessure op. Bij een van de verradelijke stoepjes schat hij hem verkeerd in en komt later op de grond dan gepland. Het gevolg is een heupblessure. Nu wordt het dus echt bijten en afzien...

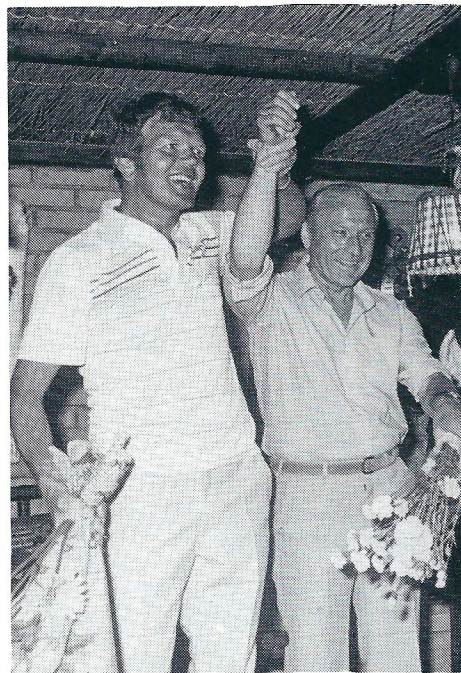
De stad is gedaan en Zestienhoven wordt 's-middags om 3 uur bereikt. Nog 11 km stappen, 1 uur en drie kwartier, en dus te vroeg om in Pijnacker aan te komen. Een snackbar is snel gevonden en nu is het veldbed wel even hard nodig om goed te recuperen.

Het lichaam hersteld goed en om zes uur is hij wonderwel weer zo fris als een hoentje. Het worden zege-kilometers met zwaaiende en klappende mensen langs de kant met als klapstuk aan de kop van de Overgauwseweg, waar werkelijk honderden Pijnackernaren zijn toegestroomd om hem binnen te halen met fanfare en majorettes.

Na een grandioze optocht over de Westlaan - Europalaan - Korteweg - Kerkweg en Noordweg, wordt hij de veilige thuishaven - de Oliveo kantine - binnen geloodst.

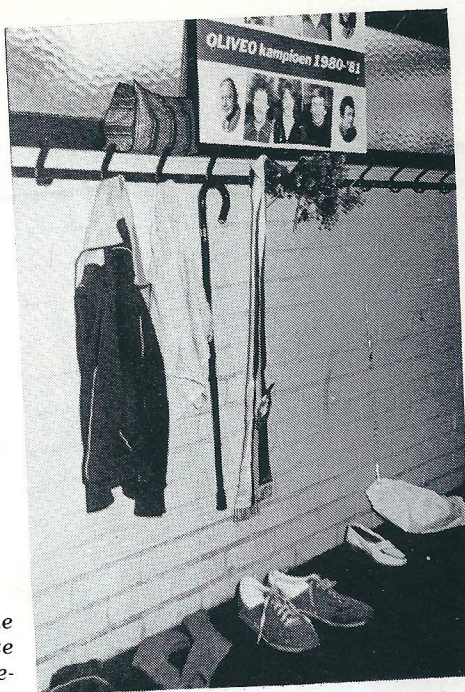
Recuperen op het veldbed, de laatste loodjes wegen het zwaarst...

Quirien Haket en Niek (Adje zoals het AD hem noemde) van Overdam zijn blij en binnen na 240 km lief en leed. Niek van Overdam: "M'n kop eraf als hij 1 metertje meegereden heeft."

"Hier is 't", was weer eens de toepasselijke tekst boven de ingang van de kantine. De kantine pulde uit en na welkomstwoorden van entertainer Wil Bossche werden hem diverse geschenken overhandigd. Al was hij Sinterklaas . . . Alleen het grote verschil was, deze klaas kreeg nu eens wat. En . . . het zij hem gegund, want wie doet hem dat na ? Het feest duurde tot in de kleine uurtjes en of hij na afloop naar huis gelopen is, laat ik graag in het midden, waarschijnlijk kunt u dat antwoord zelf wel invullen.

Uw verslaggever Wipo.

Het is gedaan ! Een douche in de versierde kleedkamer is zijn deel en hier staan ze uit te rusten, die aerodynamische schoenen, zij hebben het toch maar gered !

- *Het zit er haast op ! Halverwege de Delftsestraatweg krijgt Quirien de laatste verzorger van "Adje" van Overdam. Quirien : "Hij was als een vader voor me". Drie leden van de wandelsportvereniging "Pijnacker" hadden Quirien bij Manege "De Prinsenstad" (halverwege de Rijksweg Rotterdam-Delft) opgewacht en diverse junioren kwamen hem al fietsend tegemoet.*

E
KEL

28
HUIS

beid-

om-
en in
teak,
nga

n

72 54

Zo Pijnacker binnenkomen, dat doe je niet elke dag. Het zal mij benieuwen of de nieuwe burgemeester ook zoveel volk op de been kan brengen . . .

Het "Bewijs van waardering", welke aangeboden werd door het eerste elftal. Quirien : "Het is het mooiste wat je kan krijgen."

Dit worden zij :

Maatje 46 : excl. R.T.W.

Met de Black en Decker is in overleg met TNO-Delft air-conditioning aangebracht voor deze stappers (niet te verwarren met de slijpers : gaatje er in, gaatje er uit !).

Maastricht-Pijnacker : 250 km

Je zegt natuurlijk wel eens gauw wat, maar later kom je er wel achter. Mooi voorbeeld is de voorzitter, die grote kans maakt om voor de bijl te gaan met zijn voetreis (laten we het hopen).

Schreven we vorige maand dat je je aan kan melden als je interesse had om mee te lopen. Na enige oefening is wel gebleken dat je alleen mee mag lopen als je voldoende getraind bent. Met getraind bedoelen we dan wel vele kilometers lopen, dus niet 2 maal drie kwartier mee huppelen, maar echt 7 à 8 uur achter elkaar flink doorlopen.

Voorzitter Haket heeft zich er afgelopen maand op zijn vakantiestek in het altijd zonnige Spanje serieus op voorbereid en menig hellinkje, hij moet tenslotte door het Limburgse heuvelland, en menige strandwandeling, te vergelijken met de Brabantse hei, in de benen genomen. Speciaal voor dit Spaanse avontuur zijn afgebeelde schoenen met succes uitgetest. Aerodynamisch, met afzuiging, stofkap en R.T.W. Het echte geheim zit hem in de R.T.W., de zogenaamde Ruimte Toegevoegde Waarde, waar blaren en vocht een uitweg kunnen vinden. Bij hoge temperaturen liep het vochtgehalte te hoog op. Het laatste snuffje op voetenwerkgebied.

Het voorbereidende werk is al aardig voltooid, de voetenverzorger/EHBO-er zit in de volgaravaan, samen met een grote sappige fruitverzameling, want de vitamientjes blijven in de wandelsport erg belangrijk, ook als de R niet in de maand is.

Het verslag van de voetreis wordt geheel in eigen beheer gehouden. De copyrechten zijn gedeponereerd en staan voor iedereen open en fotografisch zullen er ook weinig problemen zijn. Sponsoring mag, al is er wel één grote voorwaarde aan. De club moet er beter van worden !!!

Succes !!! Daar loopt hij voor : Succes !!!

N.B. Hopelijk volgende maand : 250 km Oliveo